

ΣΥΡΙΖΑ

Παίζοντας με τη «φανέλα» του κεφαλαίου...

Αποφασισμένοι να εντείνει στο εσωτερικό την επιχείρηση χειραγώγησης του λαού με ανάνυση της ρητορικής κάλπικου ριζοσπαστισμού, την ίδια ώρα που από τη μέρα των εκλογών έχει δώσει εξετάσεις στον ΣΕΒ καθώς και ενώπιον παραγόντων και αξιωματούχων της ΕΕ και άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών, στο εξωτερικό, για την καταλληλότητά του να αναλάβει την αστική διαχείριση, είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Eurokinissi

Δεν τους αρκούν οι εξετάσεις στο κεφάλαιο, θέλουν και το λαό «αυτοδύναμα» να δένεται στο άρμα των καπιταλιστών

Ενδεικτικές ως προς τις προθέσεις του ήταν τόσο η ομιλία του Αλ. Τσίπρα στην κοινή συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και των ευρωβουλευτών του κόμματός του, την περασμένη Πέμπτη, όσο και η συνάντησή του με τον διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Μ. Ντράγκι, στις αρχές της βδομάδας.

Στους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε σήμα για δουλειά υποταγμένη στην κάλλη, για ψηφοθηρία βασισμένη σε φρούδες υποσχέσεις περί «αλλαγής» και «ανατροπής» και με εκφώνηση «ριζοσπαστικών» θέσεων, ώστε να κατακτηθεί η πρωτιά στις βουλευτικές εκλογές που τις προσδιόρισε περί το φθινόπωρο. Αναγνωρίζοντας ωστόσο πως αυτό δεν αρκεί, αφού αυτοδυναμία δεν πρόκειται να υπάρξει, και στη βάση της στρατηγικής σύμπλευσης με τις άλλες δυνάμεις της διαχείρισης, τους διαμήνυσε τη διαθεσιμότητά του για συνεργασία αρκεί να θέλουν την «απελευθέρωση» απ' το «ζυγό» των μνημονίων. Και στο υπάρχον πολιτικό σκηνικό δεν υπάρχει κανένα αστικό κόμμα που να μην έχει ψωνίσει αντιμνημονιακή παντιέρα. Και τα κόμματα της συγκυβέρνησης λένε ότι ξεμπερδεύουμε με τα μνημόνια. Ο Αντ. Σαμαράς, μάλιστα, είχε πει ότι κάθε μέρα σκίζουμε τις σελίδες τους.

Δίνοντας το στίγμα του πώς θα πορευτεί το επόμενο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλ. Τσίπρας είπε μεταξύ άλλων: «Φταίει η κυβέρνηση. Πρέπει να φύγει το συντομότερο δυνατό (...) Συμβάλλουμε μαχητικά για να απλυνθεί όλο και πιο πολύ το αίτημα της ανατροπής, το αίτημα της πολιτικής αλλαγής (...) Πρώτον, είμαστε κλειστοί όσο δεν παίρνει στην υποστολή του ριζοσπαστισμού μας, στο στρογγύλεμα των θέσεών μας για να γίνουμε δήθεν αποδεκτοί από τα πιο συντηρητικά στρώματα. Δεύτερον, είμαστε ανοιχτοί όσο δεν παίρνει (...) σε συμμαχίες και συμμάχους που προωθούν έστω και ένα βήμα την υπόθεση της ανατροπής, την υπόθεση της απελευθέρωσης της χώρας από την παγίδα των μνημονίων. **Καμιά ταλάντευση συνεπώς και ως προς το εύρος της συστράτευσης δυνάμεων που απαιτεί η τεράστια ιστορική πρόκληση της ανατροπής (...) για συγκρότηση μιας πλατιάς δημοκρατικής προοδευτικής συμμαχίας που θα κερδίσει αυτοδύναμα τις επερχόμενες εκλογές».**

Το φθινόπωρο εκτίμησε ότι θα στηθούν κάλπες αφού, όπως υποστήριξε, τότε: «'Η θα επιβληθούν νέα σκληρά μέτρα και τη διαπραγμάτευση για το χρέος θα αναλάβουν οι διορισμένοι των Καννών και οι εντεταλμένοι των Γερμανών ή θα υπάρξει νέα κυβέρνηση που θα αναλάβει να διαπραγματευτεί με τους δανειστές, με γνώμονα τη σωτηρία της κοινωνίας και του λαού».

Ντελάλης των αξιώσεων του κεφαλαίου

Στην πραγματικότητα, αυτό που καίει τον ΣΥΡΙΖΑ είναι να αναλάβει αυτός τα ηνία της διαπραγμάτευσης του χρέους για λογαριασμό της ντόπιας αστικής τάξης, ντύνοντας παράλληλα την προοπτική της όποιας διευθέτησής του με αυταπάτες ότι τάχα θα ωφελήσει το λαό, κρύβοντας ότι θα φέρει νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Σε μια έξαρση ειλικρίνειας ο βουλευτής και εκ των διαμορφωτών της οικονομικής πολιτικής του κόμματος Γ. Σταθάκης παραδέχτηκε ότι πρόκειται για διαδικασία από την οποία μόνο προβλήματα προκύπτουν για τους λαούς, αφού την χαρακτήρισε επανάληψη του PSI, που όπως θυμόμαστε εξαέρωσε τα αποθεματικά ασφαλιστικών ταμείων, νοσοκομειακών

ιδρυμάτων κ.λπ. Είπε στον «Αθήνα 9,84»: «*Εχουν γίνει αναδιρθρώσεις χρεών σε 89 χώρες τα τελευταία 25 χρόνια, άρα είναι μια διεθνής πρακτική, η διεθνής αυτή πρακτική για λόγους επάχθειας είναι περιορισμένη, για λόγους βιωσιμότητας ισχύει για τις 88 από τις 89 χώρες που διεγράφη μέρος του χρέους τους. Όπως έγινε και με το PSΙ στην Ελλάδα. Μια επανάληψη δηλαδή του PSΙ, έχοντας υπόψη ότι τώρα πια οι χρηματοδότες δεν είναι ιδιώτες, αλλά ευρωπαϊκοί θεσμοί, το ΔΝΤ και τα κράτη - μέλη (...)* Δε γνωρίζω κανέναν που να το θεωρεί βιώσιμο. Όλες οι μελέτες, το ΔΝΤ, οι τράπεζες, οι διεθνείς φορείς, όλοι θεωρούν ότι δεν είναι βιώσιμο. Συνεπώς, θα υπάρξει μια αναδιάρθρωση εκ των πραγμάτων».

Παρ' όλα αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διστάζει για τις δικές του σκοπιμότητες να υποδαυλίζει μια μάταιη προσμονή καλύτερων ημερών εντός του καπιταλιστικού ευρωμονόδρομου, παρουσιάζοντάς τις μάλιστα σαν θέμα χρόνου. «Είναι πολύ κοντά», υποστήριξε ο Αλ. Τσίπρας, συμπληρώνοντας βεβαίως ότι «ο πόλεμος είναι ακόμα μπροστά μας και θα είναι σκληρός, τα μνημόνια είναι εδώ, είναι καθεστώς», ως έμμεση προτροπή στο λαό να κρατάει μικρό καλάθι.

Τον πραγματικό καημό του επιβεβαιώνουν τόσο οι θέσεις που ανέπτυξε στον Μ. Ντράγκι όσο και τα όσα ανέφερε σε ποη paper την Παρασκευή, με το οποίο μέμφεται την εφαρμοζόμενη πολιτική ότι δεν περιλαμβάνει αναπτυξιακή μέριμνα, δεν προνοεί για τη χρηματοδότηση επενδυτικών πρωτοβουλιών. Η αντιπαράθεσή του με την κυβέρνηση δεν αφορά στα λαϊκά συμφέροντα, αλλά στους όρους ανάκαμψης της καπιταλιστικής οικονομίας.

Διαμαρτύρεται ότι τα όποια πλεονάσματα προκύπτουν από το ξεζούμισμα του λαού φεύγουν «στο εξωτερικό για την αποπληρωμή του χρέους», άρα δεν αξιοποιούνται για τη στήριξη της κερδοφορίας των ντόπιων μονοπωλίων. Επικρίνει ακόμα την «απουσία οποιουδήποτε σχεδίου για χρηματοδότηση επενδυτικών πρωτοβουλιών» και ότι σε κανένα σημείο της έκθεσης του ΔΝΤ «δεν υπάρχει τίποτα που να προμηνύει όχι αλλαγή πολιτικής, αλλά έστω χαλάρωση της πολιτικής ή αναπτυξιακή μέριμνα».

Αλλωστε, και στις αρχές της βδομάδας μετέφερε στον Μ. Ντράγκι την αξίωση του ντόπιου κεφαλαίου ότι «*ένα νέο ευρωπαϊκό New Deal, μια νέα ευρωπαϊκή συμφωνία, από το συνδυασμό δράσεων της ΕΚΤ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, υπό την έγκριση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα έδινε τη δυνατότητα για ένα ισχυρό αναπτυξιακό πακέτο προσανατολισμένο αποκλειστικά σε παραγωγικές επενδύσεις*». Μάλιστα, του διαμαρτυρήθηκε ότι τα μέτρα που έλαβε η ΕΚΤ είναι μεν θετικά αλλά όχι αρκετά και, ιδιαίτερα, στην Ελλάδα «*δε θα μπορέσουν να λειτουργήσουν, εξαιτίας του αποπληθωρισμού αλλά και της πολύ άσχημης κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι ελληνικές τράπεζες, που δεν μπορούν να παρέχουν εγγυήσεις*». Παραπονέθηκε, δηλαδή, για λογαριασμό των καπιταλιστών της Ελλάδας, για τους όρους ανταγωνισμού που διαμορφώνονται με τους καπιταλιστές άλλων κρατών - μελών της ΕΕ.

Στον Μ. Ντράγκι ο Αλ. Τσίπρας εξήγησε ότι όλα αυτά προϋποθέτουν «κούρεμα» του χρέους. Οτι «*χωρίς διαγραφή μεγάλου μέρους του ελληνικού δημόσιου χρέους, ρήτρα ανάπτυξης, προκειμένου να υπάρξει πορεία προς τα μπρος με αναπτυξιακή προοπτική, δε θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε από τη δίνη της οικονομικής κρίσης*».

Το αίτημα αυτό συνοδεύεται από τη διαρκή υπόμνηση, από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, της έλλειψης νομιμοποίησης της παρούσας κυβέρνησης να το διαπραγματευτεί. Αυτό, όπως είχε δηλώσει ο εκπρόσωπός του, είναι ένα μέταλλο που ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να φέρει στην Ελλάδα. Διεκδικώντας τη δόξα απ' το κεφάλαιο, στα πόδια του οποίου θα τ' ακουμπήσει.

Και υπεύθυνος «θεσμικός παίκτης»

Ο Αλ. Τσίπρας δεν παρέλειψε να διαφημίσει στην αστική τάξη τη δυνατότητά του να σουλατσάρει με την ίδια άνεση στα «σαλόνια» και τα «αλώνια», προδίδοντας στα πρώτα όσους καταφέρνει να χειραγωγεί στα δεύτερα. «Εμείς θα δώσουμε και οφείλουμε να δώσουμε τη μάχη μας σε όλα τα μέτωπα. Στην κοινωνία πρώτα πρώτα, αλλά και στους θεσμούς, διεθνείς και ελληνικούς, όπου θα ακούγεται (...) η φωνή της Ελλάδας που απαιτεί», είπε.

«*Συμμετέχουμε ταυτόχρονα ενεργά και στις διεργασίες που συντελούνται αυτή την ώρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την εκλογή νέου προέδρου της Κομισιόν*», πρόσθεσε, και συμπλήρωσε: «*Την ίδια στιγμή που βρισκόμαστε διεκδικώντας το τέλος της καταστροφικής λιτότητας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, στους διεθνείς θεσμούς, στεκόμαστε πλάι στους αγώνες, πλάι στις καθαρίστριες, πλάι στους απολυμένους της ΕΡΤ*»!

Αλλωστε, στο σημείο της ομιλίας του που αναφερόταν στην τοποθέτηση του Γ. Στουρνάρα στη θέση του νέου διοικητή της ΤτΕ ο Αλ. Τσίπρας διαμαρτυρήθηκε γιατί ο Αντ. Σαμαράς «*περιφρονεί επιδεικτικά την πρώτη πολιτική δύναμη της χώρας*».

«*Επιλέγει συνειδητά την κλιμάκωση της έντασης και της πολιτικής αποσταθεροποίησης. Την επιλέγει από την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας, που βασικό της συστατικό είναι η ομαλή διαδοχή και εναλλαγή των κομμάτων στη διακυβέρνηση του τόπου*», είπε ο επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ, ιεραρχώντας ως δικό του τον υπ' αριθμόν 1 στόχο της αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού σκηνικού, την «ομαλή» εναλλαγή κυβερνήσεων που θα διασφαλίζουν την απρόσκοπτη προώθηση της στρατηγικής του κεφαλαίου.

Τα παραπάνω εντάσσονται σε μια συνολικότερη προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να φιλοτεχνήσει το προφίλ μιας δύναμης εν αναμονή ανάληψης της αστικής διαχείρισης, που συνομιλεί με

κέντρα και παράκεντρα όπου χαράσσεται η στρατηγική που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου. Υπό το πρίσμα αυτής της προσπάθειας πρέπει να ιδωθούν η υποψηφιότητα Τσίπρα για την προεδρία της Κομισιόν, τα ταξίδια του σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, οι συναντήσεις του στις Βρυξέλλες και τελευταία η παρέμβαση για την υπεράσπιση του δικαιώματος του Γιούνκερ να προσπαθήσει να σχηματίσει πλειοψηφία που θα τον στηρίξει για την προεδρία της Κομισιόν.

Στις συναντήσεις με αξιωματούχους της ΕΕ ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητά την πιστοποίηση της αναβάθμισής του στο αστικό πολιτικό σκηνικό. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του ευρωβουλευτή του Δ. Παπαδημούλη: «Οι μεγάλοι παίκτες στο ευρωπαϊκό πεδίο αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι στον κορμό της αυριανής κυβέρνησης. Το πιο σημαντικό είναι η ίδια η συνάντηση Τσίπρα - Ντράγκι. Φανερώνεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζεται έμπρακτα ως μια ανερχόμενη πολιτική δύναμη».

B. N.

Copyright © 1997-2014 ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 5